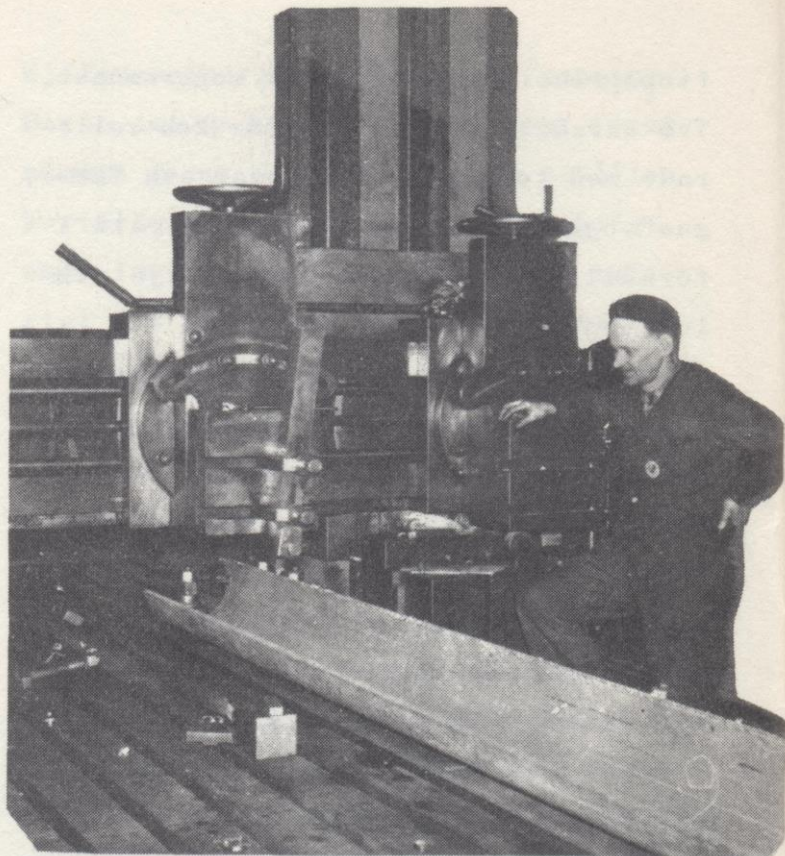

Stora bordhyveln i

maskinverkstaden skall ersättas av en ny hyvel av modern konstruktion. Då det kan vara av intresse att höra vad "mannen bakom maskinen", Hugo Håkansson, har att säga i samband med denna händelse har red. tagit en liten pratstund med Hugo. - Välkänd som han är både utanför och innanför varvsmuren kallas han, liksom en hel del andra mera kända män och kvinnor, enbart vid förnamn.

Hugo har sedan 1926 arbetat vid sin stora hyvel och dessförinnan även under kortare perioder, när gamle "Hyvlar-Anders" var sjuk eller hade semester. Under dessa år har många arbeten blivit utförda och en del av dem har varit verkligt precisionsarbete - trots att detta kanske låter otroligt med tanke på maskinens ålder. Att samtalet med Hugo mest kom att handla om den "gamla bordhyveln" och de arbeten som blivit utförda i maskinen, är rätt naturligt. Arbetsobjekten har skiftat och det är omöjligt att här göra någon uppräknin-
g. Det har varit gjutna, smidda och svet-sade maskindetaljer, prismor till svar-var och andra verktygsmaskiner, rikt-planar och järnvägsväxlar som har be-arbetats. Bland övriga arbeten som ut-förts har även varit "stickning" av kilspår i propellrar till jagare - ett arbete som fordrar största noggrannhet. Efter vad red. har sig bekant, kommer bordhyveln, som nu försålts, att även i fortsättningen användas till bearbet-ning av något som tidigare utförts i maskinen - hyvling av järnvägsväxlar.

"Det har hänt en hel del sedan 1917, då jag började på varvet", säger Hugo.

"Vad jag mest fäst mig vid är den radi-kala förändring av förhållandet mellan företagsledningen och de anställda. Ti-digare fanns ett betydligt större av-stånd mellan de olika personalgrupper-na, och även om det fälls ett och annat hårt ord också nu vid något tillfälle är det dock helt annorlunda mot förut och tongångarna är helt andra".

En av de chefer, som Hugo gärna minns, är marindirektör Gössling. "En dag när han gick genom verkstaden, kom han fram till hyveln och såg på det ar-bete jag höll på med. Det var en lös-köl, som vägde 15 ton, till en ubåt. När vi stod där och pratade, sa' direk-tören: 'Håkansson smörjer väl maskinen ordentligt?' Jag svarade, att det gjor-de jag och vidare att det helt enkelt var nödvändigt, om hyveln skulle kunna arbeta riktigt. 'Ja de är nog så', sa' dir. Gössling, 'men när jag frågade den unge mannen på ljuskopieringen, om han

forts. nästa sida

smorde sin maskin, så svarade han också att han gjorde det'. - 'När det börjar gnissla så smörjer ja', sa grabben'. 'Det är nog säkrast att smörja, innan det börjar gnissla', sa direktören och fortsatte se'n sin promenad i verk-

sta'n".

Hugo har nu fått en mindre hyvel att sköta. "Det kan behövas på äldre da'r", säger han. "Den gamla bordhyveln var tung att arbeta med, även om den själv fick dra' det tyngsta lasset".